

Notificarea sau comunicarea documentelor - Republica Cehă

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [cs](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.
Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi: [en](#).

CUPRINS

- 1 Ce înseamnă conceptul juridic de „comunicare sau notificare a actelor judiciare” în termeni practici? De ce există norme specifice privind „comunicarea sau notificarea actelor judiciare”?
- 2 Care acte judiciare trebuie comunicate sau notificate în mod oficial
- 3 Cine este responsabil de comunicarea sau notificarea unui act judiciar?
- 4 Informații legate de adresa destinatarului
 - 4.1 În temeiul Regulamentului (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială, în cazul în care destinatarul nu mai locuiește la adresa cunoscută de autoritatea solicitantă, autoritatea solicitată din acest stat membru încearcă, din proprie inițiativă, să determine locul în care se găsește destinatarul actelor judiciare care trebuie notificate sau comunicate?
 - 4.2 În acest stat membru, autoritățile judiciare străine și/sau părțile la procedurile judiciare au acces la registre sau servicii care să le permită să afle adresa actuală a persoanei în cauză? Dacă da, ce registre sau servicii sunt disponibile și ce procedură trebuie urmată? Ce taxă, dacă este cazul, trebuie plătită?
 - 4.3 Cum tratează autoritățile din acest stat membru o solicitare trimisă în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1206 /2001 al Consiliului din 28 mai 2001 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială și care vizează găsirea adresei actuale a unei persoane?
- 5 În practică, care este modalitatea obișnuită de comunicare sau notificare a actului judiciar? Există metode alternative la care se poate recurge (altele decât notificările sau comunicările indirecte menționate la punctul 7 de mai jos)?
- 6 Este permisă, în cadrul unei proceduri civile, notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor (notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin mijloace de comunicare electronică la distanță, de exemplu, prin e-mail, prin aplicații internet securizate, prin fax, prin SMS etc.)? Dacă da, pentru ce categorii de proceduri este prevăzută această metodă? Există restricții în ceea ce privește disponibilitatea/accesul la această metodă de notificare sau comunicare a actelor judiciare în funcție de destinatar (practician în domeniul dreptului, persoană juridică, societate comercială sau un alt actor economic etc.)?
- 7 Notificări sau comunicări „indirecte”
 - 7.1 Permite legislația acestui stat membru utilizarea altor metode de notificare sau comunicare în cazul în care nu a fost posibilă notificarea sau comunicarea actelor judiciare către destinatar (de exemplu, notificarea la adresa personală, la executorul judecătoresc, prin intermediul serviciilor de curierat sau prin afișare)?
 - 7.2 În cazul în care se aplică alte metode, în ce moment se consideră că au fost notificate sau comunicate actele judiciare?
 - 7.3 În cazul în care o altă metodă de notificare sau comunicare este depunerea actelor judiciare într-un anumit loc (de exemplu, la un oficiu poștal), cum este informat destinatarul cu privire la faptul că actele au fost depuse în acest mod?
 - 7.4 În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor judiciare, care sunt consecințele? Se consideră că actele au fost efectiv notificate sau comunicate dacă refuzul nu era legitim?
- 8 Servicii de curierat din străinătate (articolul 14 din Regulamentul privind comunicarea sau notificarea actelor)
 - 8.1 În cazul în care serviciul de curierat livrează un act trimis din străinătate către un destinatar din acest stat membru, într-o situație în care este necesară o confirmare de primire (articolul 14 din Regulamentul privind comunicarea sau

notificarea actelor), serviciul de curierat livrează actul doar destinatarului în persoană sau poate, în conformitate cu normele naționale în materie de livrări poștale, să livreze actul și unei alte persoane de la aceeași adresă?

- 8.2 În conformitate cu normele în materie de livrări poștale din acest stat membru, cum se poate efectua notificarea sau comunicarea actelor din străinătate, în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul nr. 1393/2007 privind comunicarea sau notificarea actelor, dacă la adresa de livrare nu a fost găsit nici destinatarul, nici o altă persoană abilitată să primească livrarea (dacă este posibil, în temeiul normelor naționale în materie de livrări poștale - a se vedea mai sus)?
- 8.3 Oficiul poștal prevede o anumită perioadă de timp pentru ridicarea actelor înainte de a le trimite înapoi cu mențiunea nelivrat? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod este informat destinatarul că are corespondență de ridicat de la oficiul poștal?
- 9 Există vreo dovadă scrisă din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat?
- 10 Ce se întâmplă în situația în care destinatarul nu primește actul sau în situația în care comunicarea sau notificarea este efectuată cu încălcarea legii (de exemplu, actul judiciar este comunicat sau notificat unei persoane terțe)? În aceste condiții se poate totuși considera valabilă comunicarea sau notificarea actului judiciar (de exemplu, se pot remedia încălcările legii) sau trebuie să se facă un nou demers de comunicare sau notificare a actului judiciar?
- 11 Trebuie să se plătească pentru comunicarea sau notificarea unui act judiciar și, dacă da, care este suma?

1 Ce înseamnă conceptul juridic de „comunicare sau notificare a actelor judiciare” în termeni practici? De ce există norme specifice privind „comunicarea sau notificarea actelor judiciare”?

Notificarea sau comunicarea actelor judiciare este o sarcină procedurală realizată de instanțe în cursul procedurilor judiciare. O instanță notifică sau comunică diferite acte referitoare la procedură părților la procedură, persoanelor implicate în procedură, precum și altor persoane (de exemplu, acțiuni, citații, redarea în scris a unei hotărâri etc.).

În vederea asigurării securității juridice și pentru protejarea părților implicate, notificarea sau comunicarea are consecințe procedurale semnificative. De exemplu, numai o hotărâre notificată sau comunicată în mod corespunzător poate avea efect juridic, având, prin urmare, consecințe obligatorii asupra raporturilor juridice la care se referă.

2 Care acte judiciare trebuie comunicate sau notificate în mod oficial

Toate actele a căror notificare sau comunicare comportă un efect juridic trebuie să fie livrate în mod oficial. Necesitatea livrării oficiale rezultă din nevoia instanței de a avea o dovadă a faptului că un anumit act a fost notificat sau comunicat și că efectele necesare pot fi atribuite notificării sau comunicării respective în cadrul procedurilor judiciare în cauză.

În temeiul Legii nr. 99/1963 privind Codul de procedură civilă (denumit în continuare „Codul de procedură civilă” sau „CPC”), actele judiciare sunt notificate sau comunicate fie prin notificare sau comunicare personală, fie prin poșta „obișnuită”, în funcție de natura actului. Notificarea sau comunicarea personală este utilizată pentru actele pentru care acest aspect este prevăzut de lege (de exemplu, acțiune, către pârât; hotărâre, către părțile la procedură), sau atunci când aceasta este dispusă de către instanța judecătorească. Poșta „obișnuită” este utilizată pentru toate celelalte acte.

3 Cine este responsabil de comunicarea sau notificarea unui act judiciar?

Organismele care asigură notificarea sau comunicarea actelor judiciare sunt instanțele, care notifică sau comunică acte prin intermediul organismelor de notificare sau comunicare (organismele de notificare sau comunicare sunt funcționarii instanțelor însărcinați cu notificarea sau comunicarea, organele de poliție judiciară, executorii judecătorești ai instanțelor și operatorii de servicii poștale și, în anumite condiții, pentru unii destinatari, de asemenea, administrația penitenciarelor, instituțiile de învățământ instituționalizat sau de protecție, centrele de detenție preventivă, cartierul militar regional, Ministerul de Interne și Ministerul de Justiție).

4 Informații legate de adresa destinatarului

4.1 În temeiul Regulamentului (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială, în cazul în care destinatarul nu mai locuiește la

adresa cunoscută de autoritatea solicitantă, autoritatea solicitată din acest stat membru încearcă, din proprie inițiativă, să determine locul în care se găsește destinatarul actelor judiciare care trebuie notificate sau comunicate?

În cazul în care o cerere include o adresă a destinatarului la care notificarea sau comunicarea nu a fost posibilă ca urmare a faptului că destinatarul nu mai locuiește la adresa indicată, instanța efectuează o investigație și încearcă să afle, prin consultarea sistemului informatic al registrului de evidență a populației cehe, adresa de reședință permanentă/locul de desfășurare a activității unei persoane sau adresa sediului social/adresa unei unități organizaționale înregistrate în registrul relevant în cazul unei entități juridice.

În conformitate cu dispozițiile Codului de procedură civilă, adresa pentru notificarea unei persoane include adresa reședinței permanente a persoanei și adresa locului de desfășurare a activității acesteia; pentru entitățile juridice, aceasta este adresa sediului social al entității înscrisă în registrul relevant și adresa sediului social al unei unități organizaționale. Dacă destinatarul are o casuță poștală de date înregistrată în Republica Cehă, instanța livrează actele către respectiva casuță poștală de date prin intermediul rețelei publice de date. Livrarea către o casuță poștală de date este considerată livrare personală. (Numai entitățile juridice sunt obligate să creeze o casuță poștală de date; pentru persoanele fizice, crearea unei casuțe poștale de date este opțională.)

4.2 În acest stat membru, autoritățile judiciare străine și/sau părțile la procedurile judiciare au acces la registre sau servicii care să le permită să afle adresa actuală a persoanei în cauză? Dacă da, ce registre sau servicii sunt disponibile și ce procedură trebuie urmată? Ce taxă, dacă este cazul, trebuie plătită?

Informații cu privire la domiciliul actual al persoanelor fizice în Republica Cehă pot fi obținute, în primul rând, din sistemul informatic al registrului de evidență a populației cehe. Toate instanțele din Republica Cehă au acces la acest sistem și pot obține extrase din acesta, sub rezerva condițiilor prevăzute la articolul 8 din Legea nr. 133/2000 privind registrul de evidență a populației și numerele personale de identificare (Legea privind registrul de evidență a populației) și sub rezerva condițiilor stipulate în Legea nr. 101/2000 privind protecția informațiilor cu caracter personal și de modificare a anumitor acte. În ceea ce privește cererile din străinătate, informațiile cu caracter personal din sistemul informatic sunt furnizate la cererea unei persoane din străinătate sau a unei ambasade a unui stat străin numai dacă acestea sunt prevăzute în cadrul unui tratat internațional la care Republica Cehă este parte [articolul 8 alineatul (9) din Legea privind registrul de evidență a populației]. Instanțele din Republica Cehă au, de asemenea, acces la un sistem informatic privind cetățenii străini menținut în temeiul Legii nr. 326/1999 privind reședința cetățenilor străini în Republica Cehă.

Informațiile cu privire la entitățile juridice și persoanele fizice care desfășoară activități comerciale, care locuiesc sau care desfășoară activități comerciale în Republica Cehă și care solicită înregistrarea sunt păstrate într-un registru public în temeiul Legii nr. 304/2013 privind registrele publice ale entităților juridice și persoanelor fizice. Un registru public este o listă publică în care sunt înregistrate informațiile prevăzute de lege cu privire la entitățile juridice și persoanele fizice care desfășoară activități comerciale, iar un astfel de registru include o Colecție de acte. Registrul este accesibil atât cetățenilor cehi, cât și celor străini și oricine îl poate consulta și poate obține copii sau extrase din acesta. Registrul public este menținut în formă electronică și, prin urmare, poate fi accesat de la distanță, la următoarea adresă:

https://www.czso.cz/csu/res/business_register.

Informațiile prezentate pe site-ul internet sunt disponibile în mod gratuit. Există o taxă de 50 CZK per pagină sau parte a unei pagini pentru realizarea unui duplicat sau a unei copii a unui act depus în colecție, inclusiv extrase din registrul comerțului în limba cehă, dacă acest lucru se face fără verificare și, respectiv, de 70 CZK cu verificare.

4.3 Cum tratează autoritățile din acest stat membru o solicitare trimisă în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului din 28 mai 2001 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială și care vizează găsirea adresei actuale a unei persoane?

În temeiul legislației cehe, solicitarea unei adrese nu constituie un element de probă. Practica stabilită de instanțele din Republica Cehă arată că instanțele sunt dispuse, de regulă, să depună o cerere, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1206/2001, în vederea stabilirii domiciliului actual al unei persoane și să efectueze investigația necesară, cu condiția ca informațiile să fie solicitate pentru un proces civil pendinte.

Cu toate acestea, în cazul în care Republica Cehă și un alt stat membru al UE au încheiat un acord bilateral care conține prevederi explicite cu privire la solicitările de adrese, trebuie să fie respectat respectivul acord bilateral^[1].

În ceea ce privește comunicarea adresei unei persoane fizice care desfășoară activități comerciale sau a unei entități juridice (în mod obișnuit, o societate de capitaluri), legile Republicii Cehe nu prevăd niciun fel de cerințe legislative speciale pentru furnizarea acestor informații. Astfel cum s-a menționat mai sus, accesul la informațiile dintr-un registru public nu este restricționat în niciun fel.

[1] Solicitățile de adrese au fost convenite în acorduri bilaterale cu: Belgia, Bulgaria, Ungaria, Polonia, Grecia, Slovacia, Slovenia și Spania.

5 În practică, care este modalitatea obișnuită de comunicare sau notificare a actului judiciar? Există metode alternative la care se poate recurge (altele decât notificările sau comunicările indirecte menționate la punctul 7 de mai jos)?

În conformitate cu legislația Republicii Cehe, o instanță notifică sau comunică acte scrise în cursul unei ședințe de judecată sau în cursul unei alte acțiuni a instanței. În cazul în care această metodă de notificare sau comunicare nu este utilizată, instanța notifică sau comunică un act destinatarului, prin intermediul unei rețele publice de date, către căsuța poștală de date a acestuia. În cazul în care un act nu poate fi livrat prin intermediul unei rețele publice de date, instanța îl livrează, la cererea destinatarului, la o altă adresă sau la o adresă electronică.

În cazul în care un act nu poate fi notificat sau comunicat prin utilizarea acestor metode, instanța dispune efectuarea notificării sau comunicării prin intermediul unui organism de notificare sau comunicare (pentru mai multe informații, a se vedea punctul 3) sau al unei părți la procedură sau al reprezentantului acesteia pentru notificarea sau comunicarea actelor (articolele 45, 46c, 47 și 48 din CPC).

Sub rezerva condițiilor stipulate clar de lege, o instanță poate, de asemenea, să notifice sau să comunice un act prin afișarea acestuia la un avizier oficial (articolul 50I din CPC).

6 Este permisă, în cadrul unei proceduri civile, notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor (notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin mijloace de comunicare electronică la distanță, de exemplu, prin e-mail, prin aplicații internet securizate, prin fax, prin SMS etc.)? Dacă da, pentru ce categorii de proceduri este prevăzută această metodă? Există restricții în ceea ce privește disponibilitatea/accesul la această metodă de notificare sau comunicare a actelor judiciare în funcție de destinatar (practician în domeniul dreptului, persoană juridică, societate comercială sau un alt actor economic etc.)?

Notificarea sau comunicarea electronică a actelor înseamnă notificarea sau comunicarea, prin intermediul unei rețele publice de date, către o căsuță poștală electronică de date.

În cazul în care această metodă de notificare sau comunicare nu este posibilă, instanța, la cererea destinatarului, poate notifica sau comunica un act la o adresă electronică furnizată de destinatar, cu condiția ca destinatarul să fi solicitat instanței să notifice sau să comunice actul în acest mod sau să-și fi exprimat consimțământul pentru acest tip de notificare sau comunicare și cu condiția ca acesta să fi numit un prestator de servicii de certificare acreditat care a emis un certificat calificat și păstrează o înregistrare a acestuia sau a prezentat un certificat calificat valid. În cazul în care este folosită această metodă de notificare sau comunicare, instanța solicită destinatarului să confirme notificarea sau comunicarea în termen de trei zile de la trimiterea actelor, folosind un mesaj de date semnat cu semnătura electronică recunoscută a persoanei. În cazul în care un act trimis la o adresă electronică este returnat instanței ca fiind imposibil de livrat sau în cazul în care destinatarul nu confirmă primirea actului în termen de trei zile de la data la care a fost trimis acesta, notificarea sau comunicarea nu este efectivă.

Legea nu prevede alte metode de notificare sau comunicare a actelor prin mijloace electronice.

7 Notificări sau comunicări „indirecte”

7.1 Permite legislația acestui stat membru utilizarea altor metode de notificare sau comunicare în cazul în care nu a fost posibilă notificarea sau comunicarea actelor judiciare către destinatar (de exemplu, notificarea la adresa personală, la executorul judecătoresc, prin intermediul serviciilor de curierat sau prin afișare)?

Cu privire la acest aspect, a se vedea, de asemenea, informațiile de mai sus, la punctul 5.

Codul de procedură civilă face distincția între două tipuri de notificare sau comunicare: **notificarea sau comunicarea personală** și notificarea sau comunicarea altor acte.

În cazul în care sunt notificate sau comunicate acte pentru care legea sau instanța stabilește că acestea trebuie să fie notificate sau comunicate personal, iar organismul de notificare sau comunicare nu poate ajunge la destinatar, actul este depozitat la un oficiu poștal sau o instanță și o înștiințare scrisă este lăsată destinatarului solicitându-i acestuia să ridice actul (a se vedea mai jos, punctul 7.2.).

În cazul în care sunt notificate sau comunicate acte pentru care nu este prevăzută notificarea sau comunicarea personală (cunoscută ca notificarea sau comunicarea altor acte), actele sunt introduse în căsuța poștală a destinatarului în cazul în care acesta nu poate fi găsit, actul fiind considerat notificat sau comunicat atunci când este introdus în căsuța poștală. În cazul în care un act nu poate fi introdus într-o căsuță poștală, instanța îl notifică sau comunică prin afișarea acestuia la avizierul său oficial (articolul 50 din CPC).

7.2 În cazul în care se aplică alte metode, în ce moment se consideră că au fost notificate sau comunicate actele judiciare?

Actele care trebuie notificate sau comunicate personal sunt considerate livrate în cea de a zecea zi de la data la care actul a fost pregătit în vederea ridicării (și anume, de la data la care actul a fost depus la un oficiu poștal sau o instanță sau de când o înștiințare prin care se solicită ridicarea actului a fost afișată la avizierul oficial al instanței, în cazul în care nu poate fi lăsată o înștiințare la locul de livrare). Un act este considerat notificat sau comunicat chiar dacă destinatarul nu are cunoștință de faptul că actul a fost depus. Dacă perioada de zece zile expiră fără niciun efect, organismul de notificare sau comunicare introduce actul în căsuța poștală a destinatarului și, în cazul în care nu există nicio căsuță poștală, acesta returnează actul instanței expeditoare și afișează o înștiințare în acest sens la avizierul oficial al instanței. Pentru unele acte, notificarea sau comunicarea indirectă este exclusă prin lege sau hotărâre judecătorească – după expirarea perioadei de zece zile, actele sunt returnate instanței expeditoare fără să fie considerate notificate sau comunicate [articolul 49 alineatul (5) din CPC].

Actele notificate sau comunicate prin intermediul unei rețele publice de date sunt considerate notificate sau comunicate personal. Un act notificat sau comunicat către o căsuță poștală de date este considerat livrat în momentul în care o persoană care, având în vedere domeniul de aplicare a autorizației sale, are drept de acces la act și se conectează la căsuța poștală electronică. În cazul în care persoana respectivă nu se conectează la căsuța poștală în termen de zece zile din ziua în care actul a fost notificat sau comunicat în căsuța poștală electronică de date, actul este considerat livrat în cea de a zecea zi; acest lucru nu este valabil în cazul în care notificarea sau comunicarea indirectă este exclusă pentru actul respectiv [articolul 17 alineatele (3) și (4) din Legea nr. 300/2008 privind acțiunile electronice și conversia autorizată a documentelor].

Alte acte (care nu sunt supuse notificării sau comunicării personale) sunt considerate notificate sau comunicate ziua în care sunt introduse într-o căsuță poștală sau, în cazul în care acestea sunt notificate sau comunicate prin afișare la avizierul oficial al unei instanțe, în cea de a zecea zi de la data afișării.

7.3 În cazul în care o altă metodă de notificare sau comunicare este depunerea actelor judiciare într-un anumit loc (de exemplu, la un oficiu poștal), cum este informat destinatarul cu privire la faptul că actele au fost depuse în acest mod?

Destinatarul este informat cu privire la depunerea unui act la un oficiu poștal printr-o înștiințare scrisă prin care i se solicită să ridice actul, înștiințare pe care autoritatea de notificare sau comunicare i-o lasă în mod corespunzător (de regulă, prin introducerea acesteia în căsuța sa poștală). În cazul în care o înștiințare nu poate fi lăsată la locul în care s-a încercat livrarea, autoritatea de notificare sau comunicare returnează actul instanței expeditoare, iar aceasta afișează la avizierul său oficial o înștiințare solicitând ridicarea actului.

O înștiințare trebuie să prezinte detaliile menționate în lege (articolul 50h din CPC), în special denumirea instanței, a actului notificat sau comunicat, numele destinatarului și adresa acestuia, denumirea autorității de notificare sau comunicare și numele și prenumele persoanei care efectuează notificarea sau comunicarea și semnătura acesteia. În cazul în care notificarea sau comunicarea indirectă nu este exclusă, înștiințarea trebuie să conțină, de asemenea, un avertisment privind consecințele juridice ale nerespectării obligației de a ridica actul. Aceasta precizează, de asemenea, persoana de la care poate fi ridicat actul, locul și data la care actul va fi pregătit în vederea ridicării, data până la care poate fi ridicat acesta, precum și intervalul orar în care poate fi ridicat.

7.4 În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor judiciare, care sunt consecințele? Se consideră că actele au fost efectiv notificate sau comunicate dacă refuzul nu era legitim?

Refuzul de a accepta notificarea sau comunicarea actelor este reglementat de articolul 50c din CPC, care prevede faptul că, în cazul în care un destinatar sau beneficiar refuză notificarea sau comunicarea unui act, actul este considerat notificat sau comunicat în ziua în care notificarea sau comunicarea acestuia a fost refuzată. Destinatarul trebuie să fie informat cu privire la consecințele acestui fapt. În temeiul legislației cehe, aceeași notificare sau comunicare fictivă se aplică în cazul în care destinatarul refuză să prezinte un act de identitate sau să acorde cooperarea necesară pentru o notificare sau comunicare corespunzătoare. În acest caz, un act este considerat notificat sau comunicat în ziua în care prezentarea unui act de identitate sau acordarea cooperării a fost refuzată. În temeiul legislației cehe, nu se efectuează nicio examinare pentru a se stabili dacă refuzul a fost sau nu legitim, iar notificarea sau comunicarea fictivă are loc în mod automat în momentul refuzului.

8 Servicii de curierat din străinătate (articolul 14 din Regulamentul privind comunicarea sau notificarea actelor)

8.1 În cazul în care serviciul de curierat livrează un act trimis din străinătate către un destinatar din acest stat membru, într-o situație în care este necesară o confirmare de primire (articolul 14 din Regulamentul privind comunicarea sau notificarea actelor), serviciul de curierat livrează actul doar destinatarului în persoană sau poate, în conformitate cu normele naționale în materie de livrări poștale, să livreze actul și unei alte persoane de la aceeași adresă?

Atunci când notifică sau comunică expedieri din străinătate, Poșta Cehă procedează în mod similar ca în cazul livrărilor interne. Aceasta înseamnă, cu excepția cazului în care plicul sau bonul de livrare indică în mod expres că expedierea poate fi notificată

sau comunicată doar personal, că aceasta poate fi notificată sau comunicată nu doar destinatarului, ci și agentul său, reprezentantului său legal sau unui agent al reprezentantului său legal, sub rezerva aceluiași condiții care revin destinatarului (și anume, acesta trebuie să prezinte un act de identitate și să confirme primirea actului prin semnătură).

În plus, în conformitate cu termenii și condițiile serviciilor poștale, o expediție poștală poate fi primită la locul desemnat de adresa poștală de către:

1. în cazul în care expediția poștală este adresată unei persoane:

- o persoană care petrece timp în apartamentul, biroul, unitatea sau alte spații închise de la adresă, denumită cu numele și prenumele destinatarului sau având un nume identic cu cel al destinatarului și care confirmă primirea expediției prin semnătura sa;

2. în cazul în care expediția poștală este adresată unei entități juridice:

- o persoană care confirmă acceptarea expediției prin semnătura sa și ștampila destinatarului;

- o persoană care confirmă acceptarea expediției prin semnătura sa și dovedește că este o persoană autorizată;

- o persoană care petrece timp în biroul, unitatea sau alte spații închise de la adresă, denumită cu numele destinatarului, care declară că destinatarul nu utilizează o ștampilă și care confirmă primirea expediției prin semnătura sa și își dovedește prin documente numele și prenumele.

În cazul în care un act nu este predat cu succes unei astfel de persoane, oficiul poștal îl poate înmâna unei persoane adecvate, în special un vecin al destinatarului care este de acord să transmită expediția destinatarului și care confirmă primirea expediției prin semnătura sa.

Acest lucru este exclus în cazul în care:

a) destinatarul a depus la Poșta Cehă o declarație prin care specifică faptul că nu este de acord cu o astfel de metodă de livrare;

b) destinatarul a depus la Poșta Cehă o declarație prin care specifică faptul că Poșta Cehă poate să-i livreze expedițiile poștale doar personal;

c) valoarea declarată depășește 10 000 CZK [articolul 25 alineatul (6) din Termenii și condițiile serviciilor poștale].

8.2 În conformitate cu normele în materie de livrări poștale din acest stat membru, cum se poate efectua notificarea sau comunicarea actelor din străinătate, în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul nr. 1393/2007 privind comunicarea sau notificarea actelor, dacă la adresa de livrare nu a fost găsit nici destinatarul, nici o altă persoană abilitată să primească livrarea (dacă este posibil, în temeiul normelor naționale în materie de livrări poștale - a se vedea mai sus)?

În cazul în care un act este notificat sau comunicat în temeiul articolului 14 din regulamentul (și anume, prin intermediul serviciului poștal și nu prin intermediul agenției de primire), iar expediția poștală nu este predată cu succes, aceasta este depusă și în căsuța poștală a destinatarului este lăsată o înștiințare prin care i se solicită acestuia să ridice expediția poștală într-un anumit termen specificat și de la un anumit oficiu poștal. În cazul în care destinatarul nu ridică expediția poștală în termenul prevăzut, aceasta este returnată expeditorului ca fiind nelivrabilă.

8.3 Oficiul poștal prevede o anumită perioadă de timp pentru ridicarea actelor înainte de a le trimite înapoi cu mențiunea nelivrat? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod este informat destinatarul că are corespondență de ridicat de la oficiul poștal?

În cazul unei notificări sau comunicări personale prin intermediul serviciilor poștale ale unui alt stat, în sensul articolului 14 din regulamentul, destinatarul poate ridica expediția poștală în termen de 15 zile de la data la care expediția a fost pregătită în vederea ridicării. Destinatarul este informat cu privire la depunerea expediției poștale prin intermediul unei înștiințări scrise pe care organismul de notificare sau comunicare o lasă în căsuța sa poștală și prin care i se solicită acestuia să ridice articolul.

9 Există vreă dovadă scrisă din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat?

În cazul în care o instanță livrează un act în cursul unei audieri sau al unei alte acțiuni înscrise în registrele de grefă, registrele respective vor trebui să indice acest lucru. Pe lângă alte detalii [articolul 40 alineatul (6) din CPC], registrele trebuie să precizeze natura actului. Protocolul trebuie să fie semnat de către persoana care îl notifică sau comunică și de către destinatar.

Pentru notificarea sau comunicarea prin intermediul unei rețele publice de date, într-o căsuță poștală de date, a se vedea mai sus, punctul 7.2.

În cazul în care un act este notificat sau comunicat prin intermediul unei rețele publice de date la o adresă electronică, notificarea sau comunicarea este documentată printr-un mesaj de date din partea destinatarului semnat cu semnătura electronică recunoscută a acestuia, prin care acesta confirmă primirea actului.

În cazul în care o instanță notifică sau comunică un act în cursul unei acțiuni care nu este înscrisă în registrele de grefă sau prin intermediul unui organism de notificare sau comunicare, tipul actului este marcat pe **bonul de notificare sau comunicare**. Un bon de notificare sau comunicare este un document public. În absența unei dovezi contrare, datele indicate pe un bon de notificare sau comunicare sunt considerate corecte.

Un bon de notificare sau comunicare trebuie să conțină:

- a) denumirea instanței care a solicitat notificarea sau comunicarea actului;
- b) denumirea organismului de notificare sau comunicare;
- c) denumirea tipului de act notificat sau comunicat;
- d) denumirea destinatarului și adresa la care trebuie să fie notificat sau comunicat actul;
- e) o declarație din partea organismului de notificare sau comunicare indicând data la care destinatarul nu a fost găsit, data la care actul a fost predat destinatarului sau beneficiarului, data la care actul a fost pregătit în vederea ridicării, data la care notificarea sau comunicarea a fost refuzată sau la care acordarea cooperării necesare pentru notificarea sau comunicarea corespunzătoare a actului a fost refuzată;
- f) ora și minutul notificării sau comunicării, în cazul în care este solicitată precizarea „momentul exact al notificării sau comunicării”;
- g) numele și prenumele persoanei care efectuează notificarea sau comunicarea, semnătura acesteia, precum și o amprentă a ștampilei oficiale a organismului de notificare sau comunicare;
- h) numele și prenumele persoanei care a acceptat actul sau care a respins notificarea sau comunicarea sau a refuzat să acorde cooperarea necesară pentru notificarea sau comunicarea corespunzătoare a actului, în cazul în care aceste informații sunt cunoscute de către organismul de notificare sau comunicare, informații cu privire la relația persoanei cu destinatarul în cazul în care actul este primit în numele destinatarului și semnătura persoanei;
- i) informații cu privire la faptul dacă introducerea actului într-o căsuță poștală este exclusă.

În cazul în care un act a fost depus, bonul de notificare sau comunicare trebuie, de asemenea, să conțină informații cu privire la faptul dacă a fost lăsată o înștiințare pentru destinatar, solicitând ca acesta să ridice actul.

În cazul în care destinatarul sau beneficiarul ridică un act depus, bonul de notificare sau comunicare trebuie să conțină:

- a) numele și prenumele persoanei care a predat actul, semnătura acesteia, precum și o amprentă a ștampilei oficiale a organismului de notificare sau comunicare;
- b) o declarație din partea organismului de notificare sau comunicare indicând data la care actul a fost ridicat;
- c) ora și minutul notificării sau comunicării, în cazul în care este solicitată precizarea „momentul exact al notificării sau comunicării”;
- d) numele și prenumele persoanei care a ridicat actul depus și semnătura acesteia.

În cazul în care destinatarul sau beneficiarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea unui act sau nu acordă cooperarea necesară pentru notificarea sau comunicarea corespunzătoare a unui act, bonul de notificare sau comunicare trebuie să conțină, de asemenea, informații cu privire la faptul dacă au fost furnizate instrucțiuni, verbal sau în scris, cu privire la consecințele refuzului notificării sau comunicării sau ale lipsei de cooperare, precum și cu privire la faptul dacă refuzul de a accepta notificarea sau comunicarea a fost justificat și modul în care a fost acesta justificat sau cu privire la natura lipsei de cooperare.

În cazul în care un act este notificat sau comunicat folosindu-se „metoda obișnuită”, iar acesta nu este notificat sau comunicat destinatarului sau beneficiarului, bonul de notificare sau comunicare trebuie să conțină, de asemenea:

- a) o declarație din partea organismului de notificare sau comunicare indicând data la care actul a fost introdus în căsuța poștală aferentă locuinței sau într-o altă căsuță poștală utilizată de destinatar;
- b) ora și minutul notificării sau comunicării, în cazul în care este solicitată precizarea „momentul exact al notificării sau comunicării”;
- c) numele și prenumele persoanei care efectuează notificarea sau comunicarea, semnătura acesteia și o amprentă a ștampilei oficiale a organismului de notificare sau comunicare.

În cazul în care beneficiarul nu poate să confirme notificarea sau comunicarea unui act prin semnătură, o altă persoană adecvată, în afara persoanei care efectuează notificarea sau comunicarea, trebuie să confirme livrarea către beneficiar prin semnarea bonului de notificare sau comunicare.

10 Ce se întâmplă în situația în care destinatarul nu primește actul sau în situația în care comunicarea sau notificarea este efectuată cu încălcarea legii (de exemplu, actul judiciar este comunicat sau notificat unei persoane terțe)? În aceste condiții se poate totuși considera valabilă comunicarea sau notificarea actului judiciar (de exemplu, se pot remedia încălcările legii) sau trebuie să se facă un nou demers de comunicare sau notificare a actului judiciar?

Legile Republicii Cehe nu prevăd posibilitatea de a remedia o metodă de notificare sau comunicare deficitară. În cazul în care, în cursul notificării sau comunicării unui anumit act, a fost încălcată procedura legală, actul trebuie să fie notificat sau comunicat din nou.

Având în vedere că legile Republicii Cehe permit notificarea sau comunicarea „indirectă” și notificarea sau comunicarea fictivă aferentă, o **notificare sau comunicare este ineficace** în cazurile în care destinatarul nu a putut să ia la cunoștință actul din cauza unui obstacol obiectiv.

Instanța competentă constată ineficacitatea notificării sau a comunicării exclusiv la cererea părții care a fost destinatarul actului specific (cu excepția procedurilor necontencioase, când o instanță poate, de asemenea, să examineze efectele notificării sau comunicării *ex officio*). O cerere în acest sens trebuie să fie transmisă în termen de 15 zile din ziua în care destinatarul a luat la cunoștință actul notificat sau comunicat sau în care ar fi putut să ia la cunoștință actul respectiv. Instanța declară notificarea sau comunicarea ineficientă numai dacă destinatarul nu a putut să ia la cunoștință actul dintr-un **motiv scuzabil**. Prin urmare, partea trebuie să identifice în cererea sa probe care să sprijine respectarea termenelor (perioada de 15 zile menționată mai sus) și caracterul justificabil al cererii sale. Printre motivele scuzabile se numără îmbolnăvirile, spitalizarea etc., și anume motive care implică un obstacol obiectiv care împiedică partea să ia la cunoștință actul respectiv. Notificarea sau comunicarea nu poate fi declarată ineficientă în cazul în care destinatarul a eludat cu bună știință notificarea sau comunicarea sau în cazul în care acesta nu locuiește permanent la adresa poștală furnizată (părțile sunt obligate să furnizeze o adresă de notificare sau comunicare unde își au efectiv reședința).

11 Trebuie să se plătească pentru comunicarea sau notificarea unui act judiciar și, dacă da, care este suma?

De regulă, costurile aferente notificării sau comunicării sunt suportate de instanța care notifică sau comunică actul.

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Ultima actualizare: 06/03/2019